



Bruxelles, den 26.2.2016  
COM(2016) 92 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET**  
**OM GENNEMFØRELSEN AF FORORDNING (EU) NR. 182/2011**

**KOMMISSIONENS RAPPORT  
TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET OM GENNEMFØRELSEN AF  
FORORDNING (EU) NR. 182/2011**

## **1. Indledning**

Ved Lissabontraktaten ændredes rammerne for delegation af beføjelser til Kommissionen væsentligt, idet der blev indført en sondring mellem delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser. I artikel 291, stk. 3, i TEUF bestemmes det, at de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af beføjelser - i modsætning til delegerede retsakter, der har hjemmel i artikel 290 TEUF - på forhånd skal fastsættes i forordninger vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure. Dette har ført til vedtagelsen af forordning (EU) nr. 182/2011<sup>1</sup>

I artikel 15 i forordning (EF) nr. 182/2011 foreskrives det, at Kommissionen skal forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse fem år efter dens ikrafttræden. Dette krav opfyldes ved denne rapport. I rapporten fokuseres på de nye forskrifter, der blev indført ved forordning (EU) nr. 182/2011, set i forhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF, der udgjorde den retlige ramme, der gjaldt, før forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft.

## **2. Den generelle sammenhæng og forordning (EU) nr. 182/2011's funktion**

Forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft den 1. marts 2011. Medlemsstaterne skulle ikke træffe nogen foranstaltninger i den anledning. For Kommissionens vedkommende blev standardforretningsordenen for de udvalg, der er omhandlet i artikel 9 forordning (EU) nr. 182/2011, vedtaget den 8. juli 2011 og offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 12. juli 2011<sup>2</sup>. Forretningsordenen for hver enkelt eksisterende udvalg er med tiden blevet tilpasset til den nye standardforretningsorden. Det register, der er omhandlet i forordningens artikel 10, har eksisteret siden 2002, det blev gennemgribende revideret i 2008 og i 2011 og bliver løbende forbedret.

Overgangsbestemmelserne i artikel 13, som indebar en automatisk anvendelse af de nye procedurer på den gældende lovgivning, og i artikel 14 som vedrørte igangværende procedurer, gjorde det muligt at anvende forordning (EU) nr. 182/2011 fra den 1. marts 2011 og dermed at sikre en smidig overgang.

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i sin årlige rapport om udvalgenes arbejde<sup>3</sup>. Nedenstående tabel giver en generel oversigt over udvalgenes arbejde, siden forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft, og de to foregående år. De årlige rapporter indeholder ligeledes oplysninger om forskriftsproceduren med kontrol, som er en procedure,

---

<sup>1</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

<sup>2</sup> EUT C 206 af 12.7.2011, s. 11.

<sup>3</sup> Årlige rapporter om den måde, hvorpå udvalgene fungerer, kan findes her <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm?do=Report.Report>

der blev indført ved beslutning 1999/468/EF, og som stadig finder anvendelse, hvis det er fastsat i basisretsakten<sup>4</sup>.

	Udvalg	Udtalelser	Trufne foranstaltninger	Positive udtalelser	Ingen udtalelser	Negative udtalelser
2009	266	2 091	1 808 (131 efter forskriftsproceduren med kontrol)	2 003	78	10
2010	259	1 904	1 812 (164 efter forskriftsproceduren med kontrol)	1 783	121	0
2011*	268	1 868	1 788 (163 efter forskriftsproceduren med kontrol)	1 789	75	4
2012	270	1 923	1 824 (167 efter forskriftsproceduren med kontrol)	1 845	78	0
2013	302	1 916	1 887 (171 efter forskriftsproceduren med kontrol)	1 845	50	0
2014	287	1 889	1 728 (165 efter forskriftsproceduren med kontrol)	1 838	51	0

Tabel 1, oplysninger fra de årlige rapporter om den måde, hvorpå udvalgene fungerer. Det samlede antal positive udtalelser afgivet af udvalgene kan afvige fra det antal retsakter, som Kommissionen har vedtaget, hvis udtalelserne er afgivet et bestemt år, men retsakterne vedtages først året efter. \* Tal for hele året 2011

De samlede tal viser, at forordningen har muliggjort en problemfri fortsættelse af systemet. En sammenligning af tallene efter 2011 med årene før forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft, viser, at både antallet af udvalg og deres aktivitet har været stabil. I 2009 var der 266 udvalg, og i 2014 var der 287. I 2009 blev der truffet 1808 foranstaltninger og 1728 i 2014.

På grundlag de foreliggende erfaringer blev der i forordningens artikel 3 fastsat en række forskrifter vedrørende udvalgenes arbejde, der afspejler en fælles praksis, som ikke tidligere var udtrykkeligt angivet i lovgivningen. Dette omfatter bestemmelser om brug af skriftlig procedure, et udtrykkeligt krav om, at formanden skal bestræbe sig på at finde løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget, og muligheden for at ændre udkast til retsakter forud for afstemningen for at tage hensyn til drøftelserne i udvalget. Disse fælles bestemmelser har fortsat vist sig effektive og nyttige i bestræbelserne på at sikre velfungerende udvalg. Den skriftlige procedure anvendes i vidt omfang — i 2014 var der 773 udvalgsmøder og 893 skriftlige procedurer, og i årene før var der tale om tilsvarende tal — og den er et effektivt redskab. Udvalgenes arbejde er fortsat konsensuspræget: Langt den overvejende del af udtalelserne (over 90 %) er positive, de fleste blev vedtaget enstemmigt eller i enighed blandt udvalgets medlemmer, og der er næsten ingen negative udtalelser og relativt få tilfælde, hvor der ikke afgives nogen udtalelse.

<sup>4</sup> Jf. artikel 12 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Forordning (EU) nr. 182/2011 indeholder et omfattende og udtømmende regelsæt for Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Som led i forhandlingerne om den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning<sup>5</sup> har institutionerne givet tilsagn om at ville afstå fra i EU-lovgivningen at indsætte procedurekrav, der kunne ændre de kontrolmekanismer, der er fastsat i forordning (EU) nr. 182/2011<sup>6</sup>.

I overensstemmelse med meddelelsen om bedre lovgivning<sup>7</sup> har Kommissionen givet tilsagn om at ville træffe flere foranstaltninger, der er beregnet til at forbedre lydhørheden overfor borgerne og de berørte parter og åbenheden for deres feedback på alle stadier i den politiske beslutningsproces. For så vidt angår gennemførelsesretsakter forpligtede Kommissionen sig til at offentliggøre vigtige gennemførelsesretsakter, der er betinget af udvalgets udtalelse, i fire uger, for at give de berørte parter mulighed for at fremsætte bemærkninger inden en afstemning blandt medlemsstaterne i det relevante udvalg. Dette vil i væsentlig grad øge gennemførelsesretsakternes klarhed, før de sættes til afstemningen i udvalget.

### **3. Væsentligste ændringer**

#### **3.1 Reduktion i antallet af udvalgsprocedurer**

Et af formålene med forordning (EU) nr. 182/2011 var at forenkle den eksisterende ordning ved at reducere antallet af udvalgsprocedurer. De gamle forskrifts- og forvaltningsprocedurer blev erstattet af undersøgelsesproceduren, mens rådgivningsproceduren blev opretholdt. Reduktionen i antallet af procedurer har ikke givet anledning til særlige vanskeligheder.

#### **3.2 Oprettelsen af appeludvalget**

Appeludvalget er en nyskabelse, der er indført ved forordning (EU) nr. 182/2011. Den blev indført for at skabe en overbygning til behandling af anliggender, som udvalget ikke kan nå til enighed om. Indbringelse for appeludvalget sker relativt sjældent. Det er en mulighed for at komme videre i tilfælde af en negativ udtalelse eller ingen udtalelse med blokerende virkning<sup>8</sup>, hvis gennemførelsesretsakten anses for nødvendig.

Appeludvalget vedtog sin forretningsorden den 29. marts 2011. Kommissionen har allerede givet en første vurdering af, hvordan disse regler fungerer i praksis, jf. forretningsordenens artikel 14 (evalueringsbestemmelsen). Resultaterne af denne vurdering indgik i årsrapporten fra 2013 om udvalgenes arbejde<sup>9</sup>.

---

<sup>5</sup> På grundlag af COM(2015) 216 final.

<sup>6</sup> Undertegnelsen af aftalen mellem de tre institutioner forventes at blive fulgt op af Parlamentets formelle godkendelse i løbet af de kommende uger.

<sup>7</sup> COM(2015) 215 af 19.5.2015.

<sup>8</sup> Afgives der ingen udtalelse, har dette en blokerende virkning i de tilfælde, der er opregnet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 182/2011, dvs. på områderne beskatning, finansielle tjenesteydelser, beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed, dyr eller planter eller endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger, det er fastsat i basisretsakten, at udkastet til gennemførelsesretsakt ikke kan vedtages, hvis der ikke er afgivet en udtalelse, eller et simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer er imod det.

<sup>9</sup> COM(2014) 572 final.

	Samlet antal indbringelser for appeludvalget	Generaldirektorater/de berørte politikområder	Appeludvalg positivt udfald	Appeludvalg negativt udfald	Appeludvalgen udtalelse	Foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af ingen udtalelse
2011	8	Plantebeskyttelsesmidler, lægemidler	2	1	5	5
2012	6	Genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer	0	0	6	6
2013	9	Genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter, EF-toldkodeks	0	0	9	8
2014	13	Genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, regler og standarder for inspektion af skibe	2	0	11	11
I alt	36		4	1	31	30

Tabel 2, data fra udvalgsregistret og årsrapporterne

Appeludvalget har hidtil hovedsagelig været inddraget på ét politikområde, nemlig sundhed og forbrugerbeskyttelse, og mere specifikt i relation til genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer og plantebeskyttelsesmidler. I disse tilfælde har appeludvalget hidtil tiltrådt, at udvalget ikke har afgivet en udtalelse. Kommissionens meddelelse "Revision af beslutningsprocessen om genetisk modificerede organismer (GMO'er)<sup>10</sup>" indeholder en detaljeret analyse af beslutningsprocessen på området for genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer.

Indbringelse for appeludvalget har fundet sted med en hyppighed, der svarer til de tidligere indbringelser for Rådet, som ikke længere er muligt efter de nye institutionelle rammer. Disse indbringelser fandt sted på lignende politikområder og havde samme udfald. I praksis har medlemsstaterne hidtil i næsten alle tilfælde været repræsenteret af medlemmer af deres faste repræsentation.

### **3.3 Flexibilitet for Kommissionen til at træffe afgørelse i tilfælde, hvor der ikke afgives nogen udtalelse (undersøgelingsproceduren)**

Ved forordning (EU) nr. 182/2011 blev der indført mere fleksibilitet for Kommissionen i situationer, hvor der ikke er kvalificeret flertal for eller imod udkastet (hvilket betegnes som ingen udtalelse) i udvalget inden for rammerne af undersøgelingsproceduren. Tidligere var det inden for rammerne af både forvaltnings- og forskriftsproceduren fastsat, at såfremt udvalget ikke afgav nogen udtalelse, eller Rådet ikke traf nogen foranstaltninger, "skulle" Kommissionen vedtage foranstaltningen. I forordning (EU) nr. 182/2011 bestemmes det, at Kommissionen "kan" vedtage udkastet, enten når der ikke afgives nogen udtalelse eller i appeludvalget. Der blev indført en højere grad af fleksibilitet, så det blev muligt for Kommissionen at genoverveje udkast til foranstaltninger og for at beslutte, om den skal

<sup>10</sup> COM(2015) 176 final.

vedtage udkastet til foranstaltninger eller ej eller forelægge udvalget et ændret udkast under hensyn til bl.a. de holdninger, der er givet udtryk for i udvalget.

Til denne forøgede fleksibilitet er der knyttet en række undtagelser, der er opregnet i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 182/2011, nemlig inden for visse politikområder (beskatning, finansielle tjenesteydelser, beskyttelse af menneskers sundhed eller sikkerhed, dyr eller planter eller endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger), såfremt det i basisretsakten er fastsat, at udkastet til gennemførelsesretsakt ikke kan vedtages, hvis der ikke er afgivet en udtalelse (klausulen om ingen udtalelse), eller såfremt et simpelt flertal blandt udvalgets medlemmer er imod det. I disse tilfælde er Kommissionen forhindret i at vedtage udkastet. Hvis en gennemførelsesretsakt anses for at være nødvendig, kan formanden ikke desto mindre enten forelægge en ændret udgave af den for udvalget eller forelægge den for appeludvalget. Medtagelsen af klausulen om ingen udtalelse i basisretsakten skal opfylde et specifikt behov og skal begrundes af lovgiver. Siden forordning (EU) nr. 182/2011 trådte i kraft, har Kommissionen i omkring 30 tilfælde reageret på denne måde overfor lovgiver, der havde indsat sådanne klausuler i basisretsakter uden begrundelse. De fleste afstemninger, der mundede ud i, at der ikke blev afgivet nogen udtalelse, har imidlertid indtil videre fundet sted på områder, der enten allerede er omfattet af de politikområder, der er opregnet i artikel 5, stk. 4, hvor Kommissionen ikke kan vedtage udkastet uden at indbringe spørgsmålet for appeludvalget, eller på områder (såsom told, landbrug, udviklingssamarbejde eller handel), hvor ingen af de tre undtagelser gælder, og Kommissionen alligevel kunne vedtage retsakten uden at indbringe spørgsmålet for appeludvalget.

	Ingen udtalelser i undersøgelsesproceduren	Kommissionens vedtog foranstaltningen	Kommissionen vedtog ikke foranstaltningen
2011	67	63	4
2012	73	70	3
2013	49	47	2
2014	45	42	3
I alt	234	222	12

Tabel 3, data fra komitologiregistret (undtagen appeludvalget), tallene kan afvige fra tallene i årsrapporten

Ovenstående tal viser, at Kommissionen sjældent gør brug af muligheden for at vedtage retsakten i tilfælde, hvor der ikke afgives nogen udtalelse. I praksis er Kommissionens fleksibilitet betydeligt reduceret i sager vedrørende godkendelse af produkter eller stoffer, såsom på området for genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, da det forventes, at Kommissionen træffer en afgørelse (om godkendelse eller forbud mod markedsføring) inden for rimelig tid. Den kan ikke undlade at tage stilling til sagen. I disse tilfælde er Kommissionen ligeledes forhindret i at vedtage udkastet til retsakt, såfremt udvalget ikke afgiver nogen udtalelse, idet den først skal indbringe udkastet til retsakt for appeludvalget. Dette forklarer også delvis, hvorfor appeludvalget hidtil primært blev inddraget på dette politikområde. Under indtryk af den særlige situation på området for genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, og efter at man havde fundet en løsning på spørgsmålet om

dyrkningstilladelser, vedtog Kommissionen i april 2015 et forslag <sup>11</sup> til ændring af det gældende regelsæt. Selv om tilladelsesordningen fastholdes, lægger forslaget op til, at medlemsstaterne kan begrænse eller forbyde anvendelsen af genetisk modificerede fødevarer eller foderstoffer på deres område. Brugen af denne mulighed skal være begrundet i andre forhold end dem, der vedrører risici for menneskers og dyrs sundhed og for miljøet, idet disse risici behandles på EU-plan.

Den nye fleksibilitet, der gør det muligt for Kommissionen at beslutte, om den vil vedtage et udkast til gennemførelsesretsakt, når der ikke foreligger nogen udtalelse, er nyttig. Selv om Kommissionen kun har benyttet sig heraf i få tilfælde<sup>12</sup>, har den haft mulighed for at revurdere udkastet efter afstemningsresultatet, og efter at drøftelserne i udvalget havde vist, at udkastet ikke havde den bredest mulige støtte i udvalget.

### 3.4 Kriterierne for valget mellem procedurene

I forordning (EU) nr. 182/2011 er der fastsat kriterier for valget af procedure. I artikel 2, stk. 2, er opregnet en række tilfælde, hvor undersøgelsesproceduren almindeligvis antages at finde anvendelse. Rådgivningsproceduren anvendes som udgangspunkt i alle tilfælde, hvor undersøgelsesproceduren ikke finder anvendelse. Kriterierne for valget af undersøgelsesproceduren svarer til de kriterier, der var fastsat i afgørelsen om udvalgsprocedurer fra 1999. Generelt synes valget af procedure ikke at have givet anledning til problemer. En nævneværdig undtagelse er forligsudvalgets drøftelser først og fremmest om valget af procedure (vedrørende makrofinansiel bistand til Georgien<sup>13</sup>).

	Retsakter, der er vedtaget inden for rammerne af undersøgelsesproceduren	Retsakter, der er vedtaget inden for rammerne af rådgivningsproceduren
2011	1 311	77
2012	1 591	121
2013	1 579	143
2014	1 437	122

Tabel 4, data fra udvalgsregistret, tallene kan afvige fra tallene i årsrapporten

Undersøgelsesproceduren er klart den procedure, der anvendes i de fleste tilfælde. Kun ca. 10 % af udtalelserne afgives efter rådgivningsproceduren. Dette afspejler i vid udstrækning fordelingen mellem forvaltnings- og forskriftsproceduren på den ene side og rådgivningsproceduren på den anden side inden for rammerne af den tidligere gældende ordning.

### 3.5 Europa-Parlamentet og Rådets ret til indsigelse ved basisretsakter, som er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure

<sup>11</sup> Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1829/2003 for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde anvendelse af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer på deres område, COM/2015/177 final af 22.4.2015.

<sup>12</sup> En af dem var udkast til Kommissionens gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 29/2012 om handelsnormer for olivenolie, som Kommissionen besluttede ikke at vedtage.

<sup>13</sup> 2010/0390 (COD)

Begge lovgivere skal holdes korrekt og løbende underrettet om arbejdet i udvalgene ved hjælp af udvalgsregistret. Lovgiverne har ret til at gøre indsigelse over for udkast til gennemførelsesretsakter, hvis basisretsakt er vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure. Det betyder, at de til enhver tid under proceduren kan tilkendegive over for Kommissionen, at udkastet overskrider de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten. I så fald skal Kommissionen revidere udkastet og underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt den agter at fastholde, ændre eller tilbagetrække det.

De to vigtigste forskelle i forhold til den tidligere situation er, at der ikke længere er nogen bestemt frist for at gøre indsigelse, og at retten til at gøre indsigelse nu også gælder for Rådet. Afskaffelsen af standstill-perioden på en måned har medført effektivitetsgevinster og har ikke vist sig at være problematisk, navnlig i betragtning af at den gennemsnitlige tid mellem afstemningen i udvalget og vedtagelsen af gennemførelsesretsakten ligger mellem 30 og 50 dage (som således under alle omstændigheder er længere end den tidligere standstill-periode på en måned). Indsigelsesretten er ikke blevet udøvet af Rådet og kun i 4 tilfælde af Europa-Parlamentet indtil udgangen af januar 2016<sup>14</sup>. I et af disse tilfælde vedtog Europa-Parlamentet en beslutning<sup>15</sup>, efter at gennemførelsesretsakten var blevet vedtaget, hvori det kritiserede det korte tidsrum mellem fremsendelsen til udvalget og vedtagelsen.

### **3.6 De særlige krav til proceduren ved handelsbeskyttelsesforanstaltninger (antidumping- og udligningsforanstaltninger)**

En nyhed i forhold til den tidligere ordning er, at handelsbeskyttelsesforanstaltninger (antidumping- og udligningsforanstaltninger) nu også er underlagt udvalgets kontrol, om end der er særlige sikkerhedsforanstaltninger knyttet hertil. For det første skal appeludvalget inddrages, når udvalget ikke afgiver nogen udtalelse vedrørende antidumping- og udligningsforanstaltninger, og et simpelt flertal er imod udkastet til gennemførelsesretsakt. Der er desuden fastsat kortere tidsrammer, og medlemsstaterne skal høres. Når et udkast er blevet indbragt for appeludvalget, er der for det andet indført særlige regler, der forhindrer Kommissionen i at vedtage endelige multilaterale beskyttelsesforanstaltninger i mangel af en positiv udtalelse.

Før disse ændringer kunne få virkning, skulle den relevante handelslovgivning tilpasses for at medlemsstaterne i praksis kunne udøve kontrol med Kommissionens beslutninger på dette område. Dette var ikke tilfældet tidligere, hvorfor tilpasningsbestemmelserne i forordning (EU) nr. 182/2011 ikke kunne bringes i anvendelse. Forordning (EU) nr. 182/2011 kunne således først anvendes, efter at de relevante tilpasningsbestemmelser var blevet vedtaget i januar 2014<sup>16</sup>. Erfaringerne med disse specifikke bestemmelser er således forholdsvist begrænset indtil nu, og vedrører kun ét udvalgs aktiviteter, nemlig udvalget for handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter (C 44100).

---

<sup>14</sup> P 7\_TA (2014) 0096, P 8\_TA (2015) 0409, P 8\_TA-PROV (2015) 0456 og P 8\_TA-PROV (2015) 0455

<sup>15</sup> P7\_TA(2014)0096.

<sup>16</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger, EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1-51.



	Udtalelser	Trufne foranstaltninger*	Positive udtalelser	Ingen udtalelser	Negative udtalelser	Appeludvalg
2014	35	30	25	10	0	0
2015	43	43	40	2	1	0

Tabel 5, data fra udvalgsregistret og årsrapporterne\*. Det samlede antal positive udtalelser afgivet af udvalgene kan afvige fra det antal retsakter, som Kommissionen har vedtaget, hvis udtalelserne er afgivet et bestemt år, men retsakterne vedtages først året efter.

I de tilfælde, hvor der ikke er afgivet nogen udtalelse, har der hidtil ikke været et simpelt flertal imod udkastet til gennemførelsesretsakt, og appeludvalget er derfor ikke blevet inddraget.

### 3.7 Særlige procedurer

I medfør af artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 kan Kommissionen i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde, og under forudsætning af at det er fastsat i en basisretsakt, vedtage en gennemførelsesretsakt uden forudgående forelæggelse for udvalget. Udvalgets udtalelse indhentes efterfølgende, og når undersøgelsesproceduren finder anvendelse, skal Kommissionen ophæve gennemførelsesretsakten, såfremt udvalget afgiver en negativ udtalelse. Der gælder særlige regler for midlertidige antidumping- og udligningsforanstaltninger. Kommissionen har kun gjort brug af denne procedure i meget få tilfælde, hovedsagelig i relation til handelsbeskyttende tiltag inden for rammerne af rådgivningsproceduren.

En anden bestemmelse, hvorefter Kommissionen kan vedtage retsakter på trods af, at der er afgivet en negativ udtalelse, eller der ikke er afgivet nogen udtalelse, for at undgå væsentlige markedsforstyrrelser på landbrugsområdet eller en risiko for Unionens finansielle interesser, findes i artikel 7. Det har hidtil ikke vist sig nødvendigt at anvende denne procedure.

### 3.8 Tilpasning af det gældende regelsæt

I artikel 13 i forordning (EU) nr. 182/2011 er det fastsat, at der skal ske en automatisk tilpasning af alle henvisninger til gældende udvalgsprocedurer til de nye procedurer med undtagelse af forskriftsproceduren med kontrol. Denne automatiske tilpasning har sikret en problemfri overgang til den nye ordning. For så vidt angår gældende retsakter, der indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol, var der ikke fastsat nogen automatisk tilpasning i forordning (EU) nr. 182/2011. Kommissionen gav tilsagn om at ville gennemgå de bestemmelser, der er knyttet til denne procedure, så de efterhånden kunne blive tilpasset efter de kriterier, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (en erklæring i denne henseende blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende sammen med udvalgsforordningen<sup>17</sup>). I overensstemmelse hermed fremsatte Kommissionen tre horisontale forslag til ny lovgivning i 2013<sup>18</sup>. Da de interinstitutionelle forhandlinger om disse tiltag stod i stampe, trak Kommissionen forslagene tilbage<sup>19</sup>, som annonceret i dens

<sup>17</sup> EUT L 55 af 28.3.2011, s. 19.

<sup>18</sup> COM(2013) 451 final, COM(2013) 452 final og COM(2013) 751 final.

<sup>19</sup> COM(2014) 910 final.

arbejdsprogram<sup>20</sup> for 2015. I den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning<sup>21</sup> gav Kommissionen tilsagn om inden udgangen af 2016 at ville udarbejde et nyt forslag til tilpasning af de retsakter, der stadig indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol. I afventning heraf er der stadig en lang række foranstaltninger, der vedtages inden for rammerne af forskriftsproceduren med kontrol (se tabel 1)<sup>22</sup>. Hver gang Kommissionen i den mellemliggende periode fremsætter et forslag om en ændring af de materielle bestemmelser i en individuel retsakt, hvor der henvises til forskriftsproceduren med kontrol, påser den, at forslaget også indeholder en tilpasning af bestemmelserne om forskriftsproceduren med kontrol til den nye ordning.

#### 4. Konklusioner

Forordning (EU) nr. 182/2011 har gjort det muligt i løbet af de seneste fem år at sikre en effektiv anvendelse af Kommissionens gennemførelsesbeføjelser under medlemsstaternes kontrol. Det nugældende regelsæt gør det muligt at have et effektivt og konstruktivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen har ikke konstateret problemer, der nødvendiggør eller berettiger et forslag til ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 på nuværende tidspunkt. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.

---

<sup>20</sup> (2015/C 80/08), EUT C 80 of 7.2.2015, s. 17.

<sup>21</sup> Jf. fodnote 6.

<sup>22</sup> Tilpasningen af ca. 160 basisretsakter, der ikke var blevet tilpasset til forskriftsproceduren med kontrol (hovedsagelig basisretsakter, der ikke var omfattet af den fælles beslutningsprocedure før Lissabontraktatens ikrafttræden) er ved at blive gennemført, og det er opnået med få undtagelser.